

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	7098898140
Dátum vydania rozhodnutia:	21.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7098898140.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v konkurznej veci úpadcu C.S.I. Slovenka Vranov, akciová spoločnosť, v likvidácii, Povstania českého ľudu 1, Košice, IČO: 31 719 325, o odvolaní správcu konkurznej podstaty Ing. Dušana Ivanča, Jána Švermu 7, Michalovce, proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 1K/162/1998-1229 zo dňa 17. februára 2026, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 1K/162/1998-1229 zo dňa 17. februára 2026 v napadnutej časti, týkajúcej sa odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty, potvrdzuje.

Odôvodnenie

1. Uznesením č. k. 1K/162/1998-1229 zo dňa 17.2.2026, Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „konkurzný súd“) vydal rozvrhové uznesenie, ktorým rozhodol tak, že:

I. Z celkovej sumy 704.005,20 eur, získanej speňažením konkurznej podstaty a získanej pri výkone funkcie správcov, sa uspokojujú:

II. Pohľadávky proti podstate podľa § 31 ods. 6 ZKV:

a) odmena správcu konkurznej podstaty 62.822,55 eur

(z toho uhradená záloha na odmenu správcovi Ing. S. D. vo výške 62.822,55 eur),

b) výdavky správcu konkurznej podstaty Ing. S. D. - počas konkurzu 9.647,87 eur,

c) výdavky správcu konkurznej podstaty Ing. Dušana Ivanča - počas konkurzu 9.917,53 eur (z toho počas konkurzu uhradené 2.266,16 eur),

d) výdavky spojené s udržiavaním a správou podstaty 272.447,89 eur,

e) pracovné nároky zamestnancov - mzdy počas konkurzu 82.871,20 eur,

f) nároky zo zmlúv uzatvorených správcami konkurzných podstát 78.844,95 eur,

g) ostatné daňové pohľadávky, poplatky

- súdny poplatok za konkurzné konanie v sume 1.991,64 eur (1,2% položka 5 písmena a) sadzobníka

súdnych poplatkov zákona č.71/1992 Zb. v platnom znení)

- zdravotné poistenie, nemocenské poistenie, dôchodkové poistenie, poistenie v nezamestnanosti, úrazové poistenie 71.987,54 eur,

Spolu 588.539,53 eur.

III. Pohľadávky veriteľov proti podstate podľa § 31 ods. 2 ZKV - počas trvania konkurzu evidované neboli a z tohto dôvodu sa neuspokojujú.

IV. Pohľadávky oddelených veriteľov podľa § 28 ZKV:

a) pohľadávka oddeleného veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s., postúpená v 2. rade spoločnosti ARCHÍV služby s.r.o. Trebišov uspokojená počas konkurzu 115.465,67 eur,

b) pohľadávky ostatných oddelených veriteľov podľa § 28 ZKV sa neuspokojujú z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

V. Pohľadávky veriteľov I. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. a) ZKV sa neuspokojujú z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

VI. Pohľadávky veriteľov II. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. b) ZKV sa neuspokojujú z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

VII. Pohľadávky veriteľov III. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. c) ZKV sa neuspokojujú z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov

VIII. Pohľadávky veriteľov IV. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. d) ZKV sa neuspokojujú z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

2. Z odôvodnenia rozvrhového uznesenia vyplynulo, že uznesením zo dňa 17.2.1999, č. k. 1K/162/1998-12, súd vyhlásil na majetok úpadcu C.S.I. Slovenka Vranov, akciová spoločnosť, konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Ing. S. D.. Uznesením zo dňa 6.5.2004, č. k. 1K/162/1998-237, bol Ing. S. D. zbavený funkcie správcu a za nového správcu bol ustanovený Ing. Dušan Ivančo. Správca konkurznej podstaty doručil Krajskému súdu v Košiciach dňa 24.3.2025 konečnú správu o speňažení majetku a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, ktorá bola vyvesená na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach od 8.8.2025 do 25.8.2025, pričom proti konečnej správe neboli podané žiadne námietky. Uznesením zo dňa 27.10.2025, č. k. 1K/162/1998-1191, konkurzný súd schválil konečnú správu zo dňa 15.3.2025 s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.11.2025.

3. V rozvrhovom uznesení súd ďalej uviedol, že počas konkurzu došlo k speňaženiu majetku patriaceho do konkurznej podstaty správcom konkurznej podstaty Ing. S. D.. Pôvodnému správcovi konkurznej podstaty Ing. S. D. boli opatreniami Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5.11.1999, 22.5.2000, 3.1.2001, 25.1.2002, 24.1.2003, 20.1.2004 a 27.4.2004 vyplatené zálohy na odmenu za speňaženie konkurznej podstaty úpadcu. Konkurzný súd ďalej v odôvodnení napadnutého uznesenia posúdil rozsah a poradie uspokojenia jednotlivých pohľadávok v konkurze a rozhodol o ich uspokojení, resp. neuspokojení podľa výsledkov speňaženia majetku a stavu konkurznej podstaty. V závere rozhodnutia súd uložil správcovi konkurznej podstaty lehotu, do ktorej je povinný podať písomnú správu o splnení rozvrhového uznesenia.

4. Krajskému súdu v Košiciach bolo dňa 20.3.2026 doručené podanie správcu konkurznej podstaty Ing. Dušana Ivanča (ďalej aj „odvolateľ“) označené ako „Odvolanie proti uzneseniu o schválení konečnej správy konkurzu“ s tým, že v úvode podania je uvedené, že „podávam odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 1K/162/1998-1229 zo dňa 17.2.2026, ktorým bola schválená konečná správa konkurzu“, a to „najmä v časti týkajúcej sa určenia odmeny správcu konkurznej podstaty, náhrady nákladov správcu, vysporiadania preplatku bývalého správcu a úplné vysporiadanie konkurznej podstaty“.

5. Konkurzný súd podľa odvolateľa nerozhodol o odmene správcu konkurznej podstaty, hoci vykonával funkciu správcu konkurznej podstaty od mája 2004 až do ukončenia konkurzného konania (viac ako 22 rokov), a počas tohto obdobia neobdržal žiadnu zálohu na odmenu ani inú finančnú náhradu za výkon funkcie správcu, poukazujúc na § 8 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní a § 9 vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a

vyrovnaní (ďalej len „vyhláška“). Ďalej uviedol, že v konkurznom konaní vykonával funkciu správcu najprv Ing. D. a následne odvolateľ, a napriek tomu napadnuté uznesenie konkurzného súdu otázku rozdelenia odmeny jednotlivých správcov vôbec neriešilo a neobsahuje žiaden výrok o odmene odvolateľa. Podľa odvolateľa je v tejto časti rozhodnutie neúplné a nevysporiadava sa so zákonným nárokom správcu konkurznej podstaty na odmenu za výkon funkcie.

6. Ďalej namietol, že konkurzný súd sa nezaoberal ani náhradou odvolateľových hotových výdavkov vo výške 7 651,37 eur, ktoré vznikli počas výkonu funkcie správcu konkurznej podstaty, pričom tieto náklady boli uvedené v konečnej správe, avšak uznesenie o ich úhrade neobsahuje žiadny rozhodujúci výrok, iba konštatuje ich existenciu, teda ide o nevysporiadaný nárok správcu konkurznej podstaty

7. Za nesprávne považuje tiež to, že v konečnej správe bolo konštatované, že bývalý správca má vrátiť do konkurznej podstaty preplatok vo výške 10 448,65 eur a napadnuté uznesenie neobsahuje žiaden výrok, ktorý by bývalému správcovi ukladal povinnosť tento preplatok vrátiť, a teda bez takéhoto výroku nie je možné zabezpečiť riadne vysporiadanie konkurznej podstaty.

8. Odvolateľ záverom argumentoval, že napadnuté uznesenie obsahuje iba konštatovania, nie vykonateľné výroky, ktoré by riešili odmenu správcu, náklady správcu, vrátenie preplatku bývalého správcu alebo úhradu nákladov konkurzu. Rozhodnutie konkurzného súdu považuje za nepreskúmateľné a neúplné, pretože súd sa nezaoberal všetkými uplatnenými nárokmi správcu konkurznej podstaty a nevydal potrebné výroky, ktoré sú nevyhnutné na riadne ukončenie konkurzného konania.

9. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) navrhol, aby „napadnuté uznesenie preskúmal v celom rozsahu a rozhodol spôsobom uvedeným v návrhu tohto odvolania“.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 CSP), prejednal odvolanie a pred samotným vecným prejednaním odvolania najskôr zisťoval, či odvolanie smeruje proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné.

11. Zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2005. Ustanovením § 208 ZKR bol (okrem iných) zrušený aj zákon č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“). Z prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 ZKR však vyplýva, že konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace, sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov. Keďže konkurz na dlžníka bol vyhlásený rozhodnutím č. k. 1K/162/1998-12 zo dňa 17.2.1999, t. j. pred nadobudnutím účinnosti ZKR, v zmysle prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 ZKR sa spravuje podľa ustanovení doterajšieho právneho predpisu, ktorým je ZKV, ktorý obsahuje tak hmotnoprávne, ako aj procesnoprávne ustanovenia. ZKV je osobitným procesným predpisom (lex specialis) k (pôvodne) zákonu č. 99/1963 Zb. Občianskemu súdnemu poriadku (ďalej len „OSP“) ako všeobecnému procesnému predpisu (lex generalis), pričom ustanovenia OSP sa primerane použijú len vtedy, ak ZKV nemá osobitné procesné ustanovenie. Procesné ustanovenia OSP sa teda subsidiárne použijú vtedy, ak ZKV nemá osobitnú právnu úpravu (§ 66e ods. 1 ZKV). Občiansky súdny poriadok bol účinný do 30. júna 2016 a dňom 1. júla 2017 nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex, CSP. Na rozdiel od právnej úpravy v OSP, zmenil CSP koncepciu prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu vydanému vo forme uznesenia. Ustanovenie § 357 CSP stanovuje taxatívny výpočet uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné a ktoré sa vzťahuje na uznesenia vydané podľa Civilného sporového poriadku. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie však môže vyplývať aj z osobitných právnych predpisov, medzi ktoré nesporne patrí aj ZKV. V konaniach podľa ZKV sa (okrem opatrenia) rozhoduje formou uznesenia, proti ktorému je odvolanie prípustné, pokiaľ tak ustanovuje tento zákon ako lex specialis. Keďže v posudzovanom prípade je prípustné podať odvolanie proti uzneseniu

konkurzného súdu zverejnenému v Obchodnom vestníku v lehote 30 dní odo dňa jeho zverejnenia (§ 66c ods. 3 ZKV), odvolanie proti napadnutému rozvrhovému uzneseniu o rozdelení výťažku je procesne prípustné, hoci takéto uznesenie nie je výslovne uvedené v rámci taxatívneho výpočtu uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné v zmysle § 357 písm. a) až o) CSP, účinného od 1. júla 2016. Následne preto odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu správcu konkurznej podstaty Ing. Ivanča nie je možné vyhovieť.

12. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom je nutné uviesť, že napriek zmätočnému označeniu napadnutého uznesenia ako uznesenia o schválení konečnej správy odvolací súd z označenia samotného rozhodnutia jeho identifikáciou číslom konania a dátumom vydania ustálil, že ide o odvolanie proti rozvrhovému uzneseniu. Odvolací súd tiež konštatuje, že napriek absencii uvedenia zákonom predpokladaného odvolacieho dôvodu je možné odvolacie dôvody zodpovedajúce § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP odvodiť z obsahu odvolania. Avšak samotná odvolacia argumentácia opodstatnenosť týchto odvolacích dôvodov nepreukazuje, a to z nižšie uvedených dôvodov. Okrem toho odvolací súd poznamenáva, že v danom prípade správca ako odvolateľ v odvolaní v zásade namieta absenciu výrokov, nie nesprávnosť výroku existujúceho.

13. V danom prípade sa konkurzné konanie spravuje podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, pričom napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o rozvrhu finančných prostriedkov.

14. Podľa § 8 ods. 3 ZKV, správca má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu. Dohody správcu s úpadcom (§ 13 ods. 5) alebo veriteľmi o odmene sú neplatné.

15. Podľa § 29 ods. 1 ZKV, správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia a zástupca správcu, ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia, súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky. Podľa odseku 4, konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor, a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu.

16. Podľa § 30 ods. 1 ZKV, po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie. Rozvrhové uznesenie sa doručí účastníkom s výnimkou konkurzných veriteľov, ktorých nároky už boli plne uspokojené (§ 30 ods. 2 ZKV).

17. Podľa § 32 ods. 1 písm. a) ZKV sa v rozvrhu uspokojia výdavky a odmena správcu.

18. Podľa § 6 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní, základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty (ďalej len „konkurzná odmena“) tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty, a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu

19. Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky, ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

20. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 29 ZKV, správca konkurznej podstaty, má zákonnú

povinnosť predkladať priebežne súdu správy o speňažovaní majetku a po speňažení celého speňažiteľného majetku patriaceho do podstaty je povinný predložiť súdu konečnú správu, vrátane vyúčtovania svojej odmeny a výdavkov. Odmena správcu musí byť vypočítaná podľa vykonávacej vyhlášky. Výdavky správcu predstavujú všetky vynaložené náklady pri výkone funkcie správcu alebo v priamej súvislosti s ním, ktoré správca vynaloží počas konkurzu.

21. Súd má povinnosť predloženú konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov preskúmať, odstrániť prípadné chyby a nejasnosti. V rozhodnutí o konečnej správe súd rozhodne okrem iného aj o odmene a výdavkoch všetkých správcov konkurznej podstaty, teda aj tých, ktorých funkcie v priebehu konania zbavil alebo im funkcia zanikla. Ďalej má súd povinnosť upovedomiť o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a veriteľov, čo robí vyvesením správy na úradnej tabuli súdu, vrátane upozornenia na možnosť podať v zákonnej lehote námietky.

22. Po uplynutí lehoty konkurzný súd prejedná konečnú správu a vyúčtovanie na pojednávaní, na ktoré predvolá úpadcu, správcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky. O schválení (alebo neschválení) konečnej správy a vyúčtovania odmeny a výdavkov, rozhodne súd uznesením.

23. Odvolací súd konštatuje, že konečná správa zo dňa 15.3.2025 bola vyvesená na úradnej tabuli súdu od 8.8.2025 do 25.8.2025. Z konečnej správy o speňažení majetku a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správy zo dňa 15.3.2025 a doručenej konkurznému súdu správcom konkurznej podstaty dňa 24.3.2025, bod 10 označený ako určenie sumy výťažku a návrh na rozvrh výťažku (čl. 1134 spisu) vyplynulo, že ku dňu podania konečnej správy o speňažení majetku a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správy je suma výťažku na rozdelenie nasledovná:

Príjmy spolu - bod 7.4. 704 005,20 EUR

Výdaje spolu - bod 9 588 539,53 EUR

Uspokojenie oddelených veriteľov § 28 ZKV 115 465,67 EUR

Suma výťažku na rozdelenie 0,00 EUR

24. Následne konkurzný súd v konaní o schválení konečnej správy prejednal konečnú správu za účasti správcu konkurznej podstaty, pričom konštatoval, že voči konečnej správe neboli podané žiadne námietky, a teda s ohľadom na návrh správcu konkurznej podstaty schválil konečnú správu a vyúčtovanie odmeny výdavkov správcu zo dňa 15.3.2025 v súlade s § 29 ods. 4 ZKV tak, ako bola predložená správcom.

25. Odvolací súd konštatuje, že uznesenie konkurzného súdu o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu č. k. 1K/162/1998-1191 zo dňa 27.10.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2025, je právnym základom aj pre napadnuté rozvrhové uznesenie č. k. 1K/162/1998-1229 zo dňa 17.2.2026, pretože týmto uznesením je určená suma na odmenu a výdavky správcom konkurznej podstaty.

26. Rozvrhové uznesenie slúži k rozvrhnutiu výťažku konkurzu, t. j. najmä výťažku speňaženia konkurznej podstaty podľa pravidiel vyjadrených v § 32 ZKV, pričom schválená konečná správa, vrátane vyúčtovania a zoznam prihlášok sú základnými podkladmi, z ktorých súd pri vydaní rozvrhového uznesenia vychádza.

27. Odvolanie správcu konkurznej podstaty Ing. Ivanča obsahovo pozostávalo len z jeho nespokojnosti - nesúhlasu v tom, že konkurzný súd nerozhodol o odmene správcu konkurznej podstaty, tiež že nerozhodol o náhrade hotových výdavkov správcu, a že nerozhodol samostatným výrokom o vrátení preplatku bývalého správcu. V podstate odvolateľ namieta predčasnosť a nesprávnosť uznesenia o schválení konečnej správy, pretože v rozhodnutí sa súd nevysporiadal s odmenou správcu, nákladmi správcu, vrátením preplatku bývalého správcu alebo úhradou nákladov konkurzu, teda že sa nezaoberal všetkými uplatnenými nárokmi správcu konkurznej podstaty a nevydal potrebné výroky, ktoré sú nevyhnutné na riadne ukončenie konkurzného konania.

28. K odvolacej námiatke, ktorá svojím obsahom smeruje voči konečnej správe, odvolací súd uvádza, že konečná správa vypracovaná správcom konkurznej podstaty bola schválená uznesením súdu prvej inštancie č. k. 1K/162/1998-1191 zo dňa 27.10.2025, pričom bolo konštatované, a potvrdzuje to i obsah spisu, že voči konečnej správe neboli vznesené v zákonnej lehote žiadne námietky. Odvolací súd pritom nezistil pochybenie v procese zverejňovania konečnej správy a jej schvaľovania, ktorý by znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a už vôbec nie v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

29. Z konečnej správy a rozvrhového uznesenia vyplýva, že na rozdelenie nezostali žiadne finančné prostriedky. Všetky pohľadávky veriteľov I., II., III. a IV. triedy zostali neuspokojené pre nedostatok finančných prostriedkov. Z toho vyplýva, že v konkurznej podstatne nezostal žiadny majetok na rozdelenie, a teda súd nemôže rozhodnúť o rozdelení finančných prostriedkov, ktoré v konkurznej podstate jednoducho nie sú. Z rozvrhového uznesenia zo dňa 17.2.2026 vyplynulo, že na rozdelenie veriteľom (vrátane odmeny správcu ako nákladu konkurzu) nie je žiadna suma. Odvolateľ ako správca, ktorý konečnú správu vypracoval a predložil, si musel byť tohto stavu vedomý. Uspokojenie akéhokoľvek nároku Ing. Ivanča by bolo objektívne nemožné.

30. Odvolací súd zároveň konštatuje, že v tomto konaní už nemôže preskúmavať správnosť, či úplnosť konečnej správy. Tieto námietky týkajúce sa konečnej správy mal správca vzniesť v lehote 15 dní od doručenia, o čom bol zákonným spôsobom poučený. Vo svojom odvolaní tak požaduje zásah do už právoplatného rozhodnutia súdu.

31. Námietku nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia posúdil odvolací súd ako nedôvodnú, nakoľko pri odôvodňovaní uznesení súdy vychádzajú z požiadavky stručnosti, ktorú súd prvej inštancie v danom prípade splnil a pre ktorú nemožno uznesenie súdu prvej inštancie bez ďalšieho považovať za nepreskúmateľné. Špecifickosť odôvodňovania súdneho rozhodnutia v danom prípade vychádza aj z charakteru rozvrhového uznesenia, avšak len z tohto dôvodu ho nemožno považovať za neúplné, nepresvedčivé a nepreskúmateľné.

32. Odvolací súd má vzhľadom na vyššie uvedené za to, že odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by napadnuté rozvrhové uznesenie vychádzajúce z právoplatnej a vykonateľnej konečnej správy spochybňovali, pričom námietky, ktoré by sa týkali nesprávnosti samotného rozvrhu, odvolanie správcu neobsahuje. Odvolací súd preto konštatuje, že odvolanie správcu konkurznej podstaty Ing. Ivanča je neopodstatnené.

33. Keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by spochybnil vecnú správnosť rozvrhového uznesenia v napadnutej časti, najvyšší súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

34. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.